

eller mindre, der bringer dem til at tage saadanne Hensyn, det vil ikke siges Stort. Jeg skal ikke vove mig videre ind i den store vidtløftige juridiske Bygningens Labyrinth, da jeg er bange for at gaae vild derinde, isærdeleshed da jeg nylig hørte, at et Par Rigsdagsmand, som maae antages at være bedre bekendte i denne Bygning, dog have været uenige om de forskjellige Veie. Derimod var det om mit Ændringsforslag under Nr. 26 til § 14, at jeg kunde ønske at udtale et Par Ord. Jeg har nemlig foreslaaet, at „Undersøgelsesdommerens“ skulde forandres til „Dommerens“, og den ærede Ordfører har erklæret, at det kun er en Redactionsforandring; men han fandt ikke mit Udtryk correct, og derfor vilde han modsætte sig det; nu skal jeg ikke nægte, at jeg holder mere af selv mindre correcte Udtryk, naar de træffe Sommet mere paa Hovedet end de Udtryk, der vel kunne siges at være correctere, men dog kunne forstaaes noget anderledes. Imidlertid har Thinget vedtaget dette sidste Punktum i Paragraphen, og jeg seer da ikke, hvorfor vi ikke ogsaa skulle kunne tage Ordet „Undersøgelsesdommer“ med alle de inquisitoriske Undersøgelser, som dermed kunne følge; det hele sidste Punktum er jo en Bestemmelse, som alene er sat herind for Hovedstadens Presses Skyld, idet den ikke kan anvendes med nogen Nytte paa Pressen udenfor Hovedstaden; thi forinden, som den ærede Ordfører selv har oplyst, en Skrivelse til Justitsministeren kan indsendes fra Provindeerne og Justitsministeren kan svare tilbage, kan der medgaae flere Dage, og det kan gjøre, at endelig, naar en Dommer ved Kjendelse dicterer Beslaglæggelse, saa er der ikke Noget at lægge Beslag paa. Men nu have vi jo vedtaget, at et Exemplar af alle trykte Skrifter i Hovedstaden skal indsendes til Politiet samtidigt med, at de udgaae til Andre, og en Undersøgelsesdommers Kjendelse for en Beslaglæggelse vil jo Justitsministeren kunne faae paa et Dvartees Tid, og dermed have vi nu stillet det ganske saaledes, at Hovedstadens Presse igjen kan komme under denne Beslaglæggelse, som man i dette Dieblif har antaget, at den var fri for. Vil man nu have Hovedstadens Presse udfat for denne Ulempe, saa kan man ogsaa

gerne udsætte den for de inquisitoriske Undersøgelser, som deraf kunne flyde og rimeligviis vilde flyde, idet den ærede Ordfører ikke har villet gaae ind paa mit stillede Forslag.

Krieger: Jeg troer jo rigtignok, at det Forslag, som meest har givet Anledning til Dmtale, er affattet uden Hensyn til den Maade, hvorpaa vor hele Retspraxis og vor Lovgivning har udviklet sig i Spørgsmaalet om Frisindelse, og at det vilde give en fuldstændig Forvirring, dersom det antoges. Jeg skal strax komme til at oplyse Grunden til denne min Mening. Men forinden vil jeg tillade mig den Bemærkning, at jeg troer min ærede Ven, Ordføreren, og de andre Herrer, som syntes at have Meget imod en Udtalelse af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Mourier) have gjort ham aldeles uret, naar de meente, at han paa nogen Maade har sagt Noget, som i mindste Maade antydede en urigtig eller utilbørlig Udsæd fra Domstolens Side; jeg troer tværtimod, at det, han har sagt, er aldeles rigtigt (Hør!), thi, naar der er Spørgsmaal om forskjellige Grader i Frisindelse, saa maae Domstolene nødvendigviis tage Hensyn til den Maade, hvorpaa Lovgivningen stiller disse forskellige Frisindelsesgrader frem, og naar Lovgivningen nu efter den nævnte Rigsdagsmands Opfattelse, (hans Opfattelse var maaffee ikke ganske rigtig, men det er en ganske anden Sag) naar, siger jeg, Lovgivningen nu, efter Ændringsforslagets Antagelse, ikke vilde kjende andre Grader end Frisindelse for videre Tiltale, Frisindelse med Omkostninger, aldeles Frisindelse, og endelig Frisindelse for ubesøiet Tiltale, saa bliver det aldeles nødvendigt for Domstolene at opfatte Sagen noget anderledes, end de nu gjøre, da der ikke gives disse Grader, men en forskjellig Trinfølge. Naar man saaledes opstiller en ny og forskjelligt combineret Række af Frisindelsesmaader, er det aldeles naturligt, at Begrebet om, hvad der fordres i ethvert enkelt Tilfælde, bliver forskjelligt fra, hvad der nu er det Gjældende. Det synes jeg, at de Herrer, som nylig vilde antyde, at der var noget Urigtigt i den ærede Rigsdagsmands Uttringer, have aldeles overseet. Jeg skal nu tillade mig at oplyse, hvorfor jeg troer, at det her gjorde